

Cuprins

<i>Prefață</i>	7
Capitolul 1. Importante dezvăluiri din vechile texte sumeriene	11
O istorie mai complexă a sistemului nostru solar	11
Zeificarea „extraterestrilor” coborâți din ceruri pe Pământ	21
Tradiții antice similare la alte popoare mari.....	36
<i>Note</i>	46
Capitolul 2. Stranii conviețuiri antice	49
Vechi tradiții orientale menținute și în prezent....	49
„Îngeri” întrupați i-au instruit pe oameni, dar i-au și corupt	61
<i>Note</i>	74
Capitolul 3. În galaxia noastră ar exista și străvechi civilizații mult evaluate	75
În secolul XX s-a obținut un important progres în evoluția gândirii, a cunoașterii și a creativității omenirii terestre.....	75

Vestigii dintr-un trecut necunoscut ale unor construcții existente pe Lună	86
Impresionanta epopee a cercetărilor asupra planetei Marte	100
Enigma stranie a planetei Saturn	121
Pe diferite planete galactice există fie numai omeniri invizibile, fie omeniri vizibile în comun cu invizibile	133
<i>Note</i>	160

Florin Gheorghită

TERRA, O PLANETĂ DES VIZITATĂ

POLIROM
2021

În cadrul discuțiilor privind importante probleme științifice și tehnice cu sens operativ, o intervenție cu aspect formal – dar care a evidențiat amploarea preocupărilor legate de orizontul viețuirii omenirii noastre – a fost o propunere colaterală a astrofizicianului rus dr. Nikolai Kardășev : civilizațiile extraterestre avansate ar trebui clasificate în funcție de consumurile lor de energie și, respectiv, în funcție de modul în care își asigură sporirile specifice ale acestor consumuri. În acest sens, el a propus următoarele categorii specifice :

- Civilizații de tipul I : sunt cele care își asigură necesitățile energetice din resursele proprii planete ;
- Civilizații de tipul II : sunt cele care își asigură aceste necesități din cadrul propriului sistem solar, preluând cantități de energie importante de la propria stea-soare, dar și din resurse ale planetelor-surori ;
- Civilizații de tipul III : sunt cele foarte avansate tehnico-științific care ar fi ajuns treptat la preluarea de resurse energetice disponibile în spațiul propriei galaxii.

Dar și specialiștii ruși au confirmat după doi ani de la reuniunea academiilor de științe de la

Biurakan, în octombrie 1973, înregistrări radioastronomice stranii :

Semnale ce par să provină de la o altă planetă unde ar exista „o civilizație tehnică foarte dezvoltată” au fost captate de oamenii de știință ruși din orașul Gorki, iar apoi și din alte orașe ale URSS. Potrivit specialiștilor, aceste semnale nu provin de la sateliții artificiali ai Pământului aflați în prezent pe orbite. Este vorba de semnale radio care nu au mai fost recepționate până în prezent și care sunt emise la intervale regulate, timp de câteva minute, fiind repetate de mai multe ori pe zi.

Constatându-se că este necesară o dotare tehnică superioară pentru astronomii și astrofizicienii implicați în asemenea cercetări și „ascultări selective” ale mulțimii de radiații care scaldă și planeta noastră, NASA a finanțat un amplu studiu⁵ privind dotarea tehnică a cercetărilor pentru detectarea „vieții inteligente”. Coordonarea experților implicați în elaborarea acestui studiu a fost încredințată specialistului american dr. Bernard Oliver (vicepreședinte al domeniului cercetărilor la cunoscutul trust american de produse electronice Hewlett-Packard).

Arătând importanța cu totul deosebită a amplificării capacităților tehnice pentru extinderea acestui

tip de cercetări astronomice, dr. Bernard Oliver a declarat la o reuniune a astronomilor, astrofizicienilor și a specialiștilor din diferite domenii care au conexiuni cu tematica respectivă :

După toate probabilitățile, au existat și există civilizații în galaxie de circa patru-cinci miliarde de ani. Este foarte probabil ca multe dintre ele să fi stabilit contacte interstelare. Dacă este așa, atunci comunicarea a avut loc încă din epoci foarte îndepărtate (miliarde de ani) și semnalele pot să existe încă, pentru a ajuta populațiile tinere – cum ar fi, de exemplu, cea terestră – să se asocieze la comunitatea galactică. Unii dintre noi, care studiază problema de mult timp, simt că istoria trecutului omenirii poate fi un preludiu la un viitor extraordinar de stimulat, ca participanți la o comunitate galactică. Ar trebui cel puțin să încercăm să căpătăm acces la moștenirea cunoștințelor vechi de miliarde de ani.

Ulterior, într-un interviu, a insistat și mai ferm asupra importanței și a necesității și utilității acestui tip de cercetări la înalt nivel tehnic și științific :

Eu cred că această curiozitate a noastră ca ființe umane și ca oameni de știință nu ne va lăsa în pace până când nu vom fi început să căutăm semnalele

extraterestre. Consider de asemenea că datorită acestor cercetări civilizația noastră poate obține multe beneficii din contactele interstelare pe care am reuși să le stabilim în cele din urmă. Poate că asemenea contacte s-au desfășurat din timpuri imemorabile în galaxia noastră. Dacă ipotezele noastre sunt corecte, punându-ne în legătură cu aceste civilizații vom avea posibilitatea să intrăm în posesia unui imens patrimoniu de cunoștințe, poate transmise deja, repet, de la planetă la planetă, de la civilizație la civilizație, încă de miliarde de ani.

În urma unor convenții la nivelul conducerii statelor care dețin observatoare astronomice dotate cu echipamente moderne, cercetările radioastromice s-au amplificat treptat în acest domeniu prin colaborarea în cadrul programului operațional SETI între principalele observatoare astronomice din mai multe țări: „ascultarea” galactică a fost repartizată între acestea, fiecare mare observator preluând analizarea emisiilor venite dintr-un anumit sector spațial. În paralel, s-a conceput și s-a pus în funcțiune un megacalculator special – de foarte mare capacitate – pentru analiza diferențială a milioane de radiații provenite din spațiu. După punerea acestuia în funcțiune, colaborarea internațională a fost denumită în mod simbolic „programul Mega-SETI”.

Dar, cu toate eforturile cercetătorilor de la marile observatoare astronomice efectuate în comun de astrofizicienii din țările avansate, până în prezent nu s-au putut identifica emisii ale unor civilizații care să poată fi contactate ; au mai fost obținute, într-adevăr, unele înregistrări temporare ale anumitor semnale ritmice, care aveau un aspect inteligent, dar care nu au putut fi interpretate și cărora nu li s-a putut determina originea ca situare spațială. Am putut vedea unele imagini de acest fel reproduse într-o carte editată în 1977 de câțiva specialiști de la NASA⁶ (care mi-a fost trimisă la momentul respectiv), autorii menționând însă că încă nu pot fi identificate informații esențiale din imaginile obținute...

Vestigii dintr-un trecut necunoscut ale unor construcții existente pe Lună

În mod firesc, încă din secolele anterioare, prin perfecționarea lentă, dar continuă a telescoapelor, cercetările astronomilor s-au concentrat treptat pe investigări tot mai extinse ale „planetelor-surori” din cadrul sistemului nostru solar. Secolul XX a

culminat printr-o reală revoluție tehnică și în dotările observatoarelor astronomice, atât în privința telescoapelor optice, cât și prin realizarea unor radiotelescoape tot mai performante. Or, o culme a dotărilor moderne pentru cercetarea mai extinsă a radiațiilor emise în spațiu – care transmit atât informații științifice tot mai complexe, cât și imagini la fel de importante științific – a fost echiparea unei nave care să se deplaseze în galaxie, echipată cu un radiotelescop performant deservit de instalațiile necesare transmiterii (de la mari distanțe) a imaginilor și a caracteristicilor fizice esențiale preluate din zonele „vizionate” (ilustrația 16). Această navă echipată astfel a fost denumită „radiotelescopul spațial Hubble”⁷.

Dar în paralel, de-a lungul unei prime etape – care continuă și în zilele noastre –, pentru extinderea cercetărilor astrofizice în sistemul nostru planetar, s-au construit așa-numite sonde și stații echipate cu aparatură de filmare și de investigare din poziții oarecum mai apropiate de aștrii cercetați – și, respectiv, de transmitere continuă la anumite observatoare astronomice a imaginilor și datelor preluate de aparatura de la bord. Astfel, de la distanțe tot mai mari față de Pământ, acestea au transmis ani de-a rândul, pe calea undelor, imagini